कवची सशरः खड्गी सधन्वा च विशाम्पते । अभिवाद्य ततः कृष्णं पाण्डवञ्च धनञ्जयं ।
अब्रवीत् स तदा गर्व्वादयमस्मि प्रशाधि मां । ततस्तं मेघसंकाशं दीप्तास्यं दीप्तलोचनं ।
अभ्यभाषत हैडिम्बिं दाशार्हः प्रहसन्निव ।
॥ वासुदेव उवाच ॥ घटोत्कच विजानीहि यत्त्वां वक्ष्यामि तच्छृणु । प्राप्तो विक्रमकालोऽयं तव नान्यस्य कस्यचित् । ७८२०
स त्वं निमज्जतां युद्धे पाण्डवानां प्लवो भव । विविधानि तवास्त्राणि सन्ति माया च राक्षसी ।
पश्य कर्णेन हैडिम्बे पाण्डवानामनीकिनी । काल्यमाना यथा गावः पालेन रणमूर्द्धनि ।
एष कर्णो महेष्वासो मतिमान् दृढविक्रमः । पाण्डवानामनीकेषु दहति क्षत्रियर्षभान् ।
किरन्तः शरवर्षाणि महान्ति दृढधन्विनः । नाशक्नुवन्नवस्थातुं पीड्यमानाः शरार्चिषा ।
निशीथे सूतपुत्रेण शरवर्षेण पीडिताः । एते द्रवन्ति पाञ्चालाः सिंहेनेवार्द्दिता मृगाः । ७८२५
एतस्यैवं प्रवृत्तस्य सूतपुत्रस्य संयुगे । निषेद्धा विद्यते नान्यस्त्वामृते भीमविक्रम ।
स त्वं कुरु महाबाहो कर्म्म युक्तमिहात्मनः । मातुलानां पितॄणाञ्च तेजसा च बलेन च ।
एतदर्थं हि हैडिम्बे पुत्रानिच्छन्ति मानवाः । कथं न तारयेद्दुर्गात् स त्वं तारय बान्धवान् ।
इच्छन्ति पितरः पुत्रान् स्वार्थहेतोर्घटोत्कच । इह लोकात् परे लोके तारयिष्यन्ति ये हिताः ।
तवाप्यसदृशं घोरं बलं युद्धे महात्मनः । सङ्ग्रामे युध्यमानस्य न समस्तव विद्यते । ७८३०
पाण्डवानां प्रभग्नानां कर्णेन निशि सायकैः । मज्जतां धार्त्तराष्ट्रेषु भव पारं परन्तप ।
रात्रौ हि राक्षसा भूयो भवन्त्यमितविक्रमाः । बलवन्तः सुदुर्धर्षाः शूरा विक्रान्तयोधिनः ।
जहि कर्णं महेष्वासं निशीथे मायया रणे । पार्था द्रोणं वधिष्यन्ति धृष्टद्युम्नपुरोगमाः ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा बीभत्सुरपि राक्षसं । अभ्यभाषत कौरव्य घटोत्कचमरिन्दमं ।
घटोत्कच भवांश्चैव दीर्घबाहुश्च सात्यकिः । मतौ मे सर्व्वसैन्येषु भीमसेनस्तु पाण्डवः । ७८३५
स भवान् यातु कर्णेन द्वैरथं संयुगे निशि । सात्यकिः पृष्ठतो गोप्ता भविष्यति महारथः ।
जहि कर्णं रणे शूरं सात्त्वतेन सहायवान् । यथेन्द्रस्तारकं पूर्व्वं स्कन्देन सह जघ्निवान् ।
॥ घटोत्कच उवाच ॥ अलमेवास्मि कर्णाय द्रोणायालञ्च भारत । अन्येषां क्षत्रियाणां वै कृतास्त्राणां महात्मनां ।
अद्य दास्यामि सङ्ग्रामं सूतपुत्राय तं निशि । यं जनाः सम्प्रवक्ष्यन्ति यावद्भूमिर्धरिष्यति ।
न चाच शूरान्मोक्ष्यामि न भीतान्न कृताञ्जलीन् । सर्व्वमेव वधिष्यामि राक्षसं धर्म्ममास्थितः । ७८४०
॥ सञ्जय उवाच ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्हैडिम्बिः परवीरहा । अभ्ययात्तुमुले कर्णं तव सैन्यं विभीषयन् ।
तमापतन्तं संक्रुद्धं दीप्तास्यं दीप्तमूर्द्धजं । प्रहसन् पुरुषव्याघ्रः प्रतिजग्राह सूतजः ।
तयोः समभवद्युद्धं कर्णराक्षसयोर्म्महे । गर्जतोराजशार्दूल शक्रप्रह्लादयोरिव ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि घटोत्कचयाने चतुःसप्तत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १७४ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ दृष्ट्वा घटोत्कचं राजन् सूतपुत्ररथम्प्रति । प्रतियातं महाबाहुं जिघांसुं कर्णमाहवे ।
अब्रवीत्तत्र पुत्रस्ते दुःशासनमिदं वचः । एतद्रक्षो रणे तूर्णं दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमं । ७८४५